

Paulus in de tempel te Jeruzalem

door: Peter Cuijpers

Handelingen 21:27-36

Paulus gevangengenomen

Paulus bevond zich in de tempel in verband met een reinigingsceremonie. Daar werd hij opgemerkt door Joden uit Asia, die ter gelegenheid van het Pinksterfeest naar Jeruzalem waren gekomen. Omdat zij ook Trofimus uit Efeze kenden (vs. 29), waren zij waarschijnlijk uit Efeze afkomstig. Paulus had daar drie jaar gewoond. Hoe vijandig de Joden uit Asia waren, hebben we reeds in Handelingen 20:19 gezien. Ze waren woedend omdat hij aan hun aanslagen ontsnapt was, en zagen nu de kans zich op hem te wreken. Binnen een mum van tijd brachten zij de hele menigte in opschudding. Ze sloegen de handen aan Paulus, en beschuldigden hem van de volgende zaken:

- a. Hij leerde overal tegen het volk;
- b. tegen de wet;
- c. en tegen deze plaats (de tempel);
- d. bovendien zou hij Grieken in de tempel hebben gebracht, en daardoor heiligschennis hebben gepleegd – dit was dus een extra aanklacht.

Vooraf deze laatste beschuldiging was ernstig. De heidenen hadden alleen toegang tot de buitenste voorhof, die gescheiden was van de voorhof van Israël. De afscheiding bestond uit een scheidsmuur, Soreg genaamd. Tot aan dit punt mochten de heidenen komen, maar geen stap verder. Er hing een bord waarop in verschillende talen stond vermeld dat het heidenen op straffe van de dood verboden was verder te gaan. Zij hadden Paulus eerder in de stad gezien met Trofimus, en zij ‘meenden’ dat Paulus hem in de tempel had gebracht. De zaak werd nog eens extra opgeblazen door over ‘Grieken’ (in het meervoud) te spreken.

Dit was voldoende om de hele stad in rep en roer te brengen. Paulus werd gegrepen en met geweld buiten de tempel gesleept. Waarschijnlijk bevond hij zich in de voorhof van Israël, en werd hij vandaar naar de voorhof van de heidenen gesleept. De deuren van de tempel werden meteen gesloten, zodat hij niet kon vluchten (vs. 30). Het is echter ook mogelijk dat hij helemaal buiten het tempelcomplex werd gesleept. Aangezien ze van plan waren hem te doden, moest dit

buiten de tempel gebeuren, opdat de heilige plaats niet door zijn bloed bezoedeld zou worden.

“En terwijl zij hem trachtten te doden, werd aan de overste van de legerafdeling gemeld dat heel Jeruzalem in verwarring was; deze nam onmiddellijk soldaten en hoofdlieden met zich mee en liep snel op hen af. Toen zij nu de overste en de soldaten zagen, hielden zij op Paulus te slaan” (vs. 31, 32). Door het snelle en kordate optreden van de overste werd een lynchpartij voorkomen. Paulus werd met ketenen geboeid en afgevoerd. Toen de overste wilde weten wie hij was en wat hij had gedaan, kreeg Paulus niet de kans om zijn verhaal te doen: *“in de menigte nu riepen sommigen dit, anderen dat”*. Om Paulus te kunnen verhoren, beval de overste hem in de legerplaats te brengen. De menigte was door het dolle heen. De gemoederen waren zo hoog opgelopen, dat de soldaten Paulus moesten dragen om hem in veiligheid te brengen. Terwijl zij hem wegdroegen, liep de volksmenigte achter hen aan en schreeuwde: *“Weg met hem!”* (vs. 34-36).

Om over na te denken

“Toen nu de zeven dagen ten einde liepen, zagen de Joden uit Asia hem in de tempel, en zij brachten de hele menigte in opschudding en sloegen de handen aan hem” (vs. 27).

Paulus bevond zich op de verkeerde tijd op de verkeerde plaats. Alles leek voorspoedig te verlopen; de zeven dagen liepen ten einde en dan kon hij zijn reis voortzetten. Er leek geen vuiltje aan de lucht! Maar net als de ongehoorzame Jona kwam hij van het ene op het andere moment in zwaar weer terecht (vgl. Jona 1:3vv.). Lange tijd ging het goed, maar laat het nu net op de zevende dag fout gaan! Gods profetieën komen altijd uit. We kunnen allerlei plannen maken, en misschien zeggen we ook nog: *“Als de Heer het wil, zullen we dit of dat doen”* (Jak. 4:15). Maar menen we dit écht, of is het een vrome frase? Als de Heer nu eens ‘nee’ tegen ons zegt. Wat dan? Buigen we dit nee dan om in een ja? Het is helemaal niet nodig ons in allerlei bochten te wringen om onze eigen wil door te zetten. God heeft ons de keuzevrijheid gegeven om ‘nee’ tegen

Hem te zeggen; maar laten we dan ook eerlijk de consequenties daarvan onder ogen zien.

Oude Sporen 2009

